

Пише: Богдана Кољевић
петак, 27 август 2021 19:50

Сви су изгледи да ће период 2015 -2020 бити историјски забележен као *време краја апсолутне америчке хегемоније*

и - системски још релевантније – као

време пропасти неолиберализма и глобализма као тотализујуће идеологије.

Паралелно, ово је и време

„краја историје“ тј. њеног новог поновног рођења

и тока које теоријски и практично кореспондира са почетком

краја неоколонијалне доминације широм света.

Разуме се, иако политички, економски и друштвени неокapитализам постепено ступа у фазу заласка реч је о вишеслојном процесу и борби на различитим равнима због чега се још увек не може са потпуном извесношћу установити

у којој мери ће трансфер бити сасвим миран. Јер, ради се управо о промени епоха,

дакле, о настанку нове светске епохе и стога о изузетно турбулентном времену које

потенцијално још увек може донети мање или веће сукобе. Без сумње, ово понајвише зависи од

коначног исхода борбе глобалиста и суверениста у САД

или, прецизније, од питања

хоће ли превладати било шта налик реал-политичкој, здраворазумској и патриотској опцији или не

У првом случају, Америка би, свесна ограничења и растућег мултиполаризма, заузела своје место као једна од великих сила - која разуме да треба сарађивати и са осталим светским силама – док би превласт друге опције значила ирационално срљање према ескалацији сукоба јер се не признаје крај империјалне доминације. Ирационалност бајке о *„америчкој изузетности“ (American exceptionalism)* тј. стара парадигма контрастрирана је овде концепцији чије је начело „

Амер

ика на првом месту

“ (

AmericaFirst

) и која првенствено тежи свеобухватној унутрашњој обнови земље а не спољној интервенционистичкој политици. Још увек преостаје да се види исход ових процеса, иако бројни стручњаци скрећу пажњу на чињеницу да војни расходи САД непрестано расту те да се, сходно томе, мора рачнати, у најмању руку, на

Пише: Богдана Кољевић
петак, 27 август 2021 19:50

серију ратова регионалног карактера пре него што се глобалистички интервенционизам у потпуности не заврши.

Ирационалност бајке о „америчкој изузетности“ (*Americanexceptionalism*) тј. стара парадигма контрастирана је овде концепцији чије је начело „*Америка на првом месту*

“ (*AmericaFirst*

) и која првенствено тежи свеобухватној унутрашњој обнови земље а не спољној интервенционистичкој политици

У међувремену, сасвим транспарентно и политички логично, тектонска померања у САД - и пре свега, управо *пропаст глобализма* - рефлектују се на *политичка и културна превирања у Европи* у којој

Пише: Богдана Кољевић
петак, 27 август 2021 19:50

је, исто тако, очигледан сукоб између лажних, махом „транснационалних“ и „*трансатлантских*“ елита, са једне, и већинског *народа*

са друге стране. Тачније, овде говоримо о борби на релацији између „бриселске класе“ и појединачних европских држава али, исто тако, и о борби унутар многих држава између неолибералнеглобалистичке власти и народа. Тако је започет је процес метафоричког и реалног успостављања нове Европе тј. полако али извесно *расте Европа која ће бити сасвим различита од садашње Европске уније.*

У том светлу, треба имати у виду како све више јачају *праве политике*

које се, у исти мах, баве питањима

правде, једнакости, равноправности као и питањима слободе, државе, народа и достојанства.

Штавише, реч је истовременом расту нових левих и десних политика као противтежи процесу двадесетогодишњег стагнирања Европе обзиром да је била под мање-више апсолутном контролом САД. Целокупан пројекат Европске уније направљен је управо тако да и политички и економски служи интересима транснационалног крупног капитала а за његово спровођење биле су задужене лажне тј. глобалистичке елите.

Савремена Европска унија сасвим извесно неће повратити претходни степен неолибералне хомогености и у том смислу она је већ завршена прича тј. сада је питање хоће ли се у времену које наступа распасти у потпуности или ће се трансформисати у мери у којој ће то бити један другачији пројекат. Недвосмислено је - и бескрајно релевантно - да ће се европске релације све више кретати у правцу билатералних споразума, односно, да се *Европа све више креће у смеру великог повратка националних држава.*

Или, још прецизније, у следећих неколико година, свет после глобализма биће обележен порастом броја националних држава *engenerale*

тј. оне ће јачати паралелно са покретима за сецесију и раздвајање држава тамо где су „*неприродно састављене*

“. Са друге стране, упоредо са овим кретањем, у случају Европе доћи ће и до новог „укрупњавања“ у смислу у којем ће, на један или други начин, *нова Европа све више укључивати Русију паралелно са супротстављањем интервенционистичким политикама.*

Промена епоха - време пропасти неолиберализма и глобализма, као и краја америчке хегемоније

Пише: Богдана Кољевић
петак, 27 август 2021 19:50

Пише: Богдана Кољевић
петак, 27 август 2021 19:50

Пише: Богдана Кољевић
петак, 27 август 2021 19:50

